R5334

FERVENCY OF SPIRIT NECESSARY TO OVERCOMING

ஜெயங்கொள்ள ஆவியில் அனல் தேவை

"அசதியாயிராமல் ஜாக்கிரதையாயிருங்கள்; ஆவியிலே அனலாயிருங்கள்;
கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யுங்கள்."– ரோமர் 12:11

"கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதில் அசதியாயிராமல் ஆவியில் அனலாயிருங்கள்" என்று இந்த வசனத்தை சரியானபடி மாற்றம் செய்யலாம். கர்த்தருக்கு ஆராதனை செய்ய வேண்டும், எந்த வகையான ஆராதனை அவருக்கு பிரியமானது என்பதை நாம் கற்றுக்கொள்ளுவதில் நாம் ஜாக்கிரதையாக இருக்க வேண்டும் என்பதே முக்கியமான கருத்தாக, மையக்கருத்தாக இருக்கிறது.

சகலத்தையும் உண்டாக்கின மாபெரும் சிருஷ்டிகர் சகலத்தையும் வைத்திருப்பவர் ஏன் நமது ஆராதனையை விரும்புகிறார் என்று நாம் முதலாவது கேட்கிறோம். வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிற பதிலாவது: எந்த ஒரு ஆராதனையும் அவருக்கு தேவைப்படவில்லை. அவர் தமது சொந்த திட்டத்தை நிறைவேற்ற அவர் முற்றிலுமாக திறமையுள்ளவராக இருக்கிறார். ஆனால் அவர் தமது ஊழியர்களாகிய மானிட ஜாதிகள் மாத்திரமல்ல ஆவிக்குரிய ஜாதிகளும் அவருக்கு ஒத்துழைப்பதில், அனுதாபம் காட்டுதலில் பிரியப்படுகிறார். தேவன் தமது சொந்த வல்லமையை பார்வைக்கு வைக்காமல், அவர் மையமாக இருக்கிற ஒரு திட்டத்தில் அவரது சகல அறிவுள்ள ஜீவிகளும் பங்கு பெறும்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இது பூமிக்கடுத்த காரியங்களில் உண்மையாக இருக்கிறது. குறிப்பிட்ட சட்டங்களின்படி, இந்த பிரபஞ்சத்தில் செயல்படுகிற குறிப்பிட்ட மாபெரும் கொள்கைகளை விளக்குவதற்காக, சத்துருவானவன் காரியங்களை கவிழ்த்துப் போடவும், பாவமானது தனது போக்கில் செல்லவும் தேவன் அனுமதித்தார். நீதியின் கொள்கைகளை மீறுகிறவர்கள், பாவமானது மாசுபடுத்துவதாகவும் பரவக்கூடியதாகவும் இருப்பதால், திருப்தியளிக்காத அனுபவங்களை அதற்கேற்றாற்போல பெறுவார்கள். மாறுபாடான நிலையிலிருந்து நோக்கும் போது, பாவத்தையும் அதன் தீய செல்வாக்குகளையும் கட்டுப்படுத்த இயலாதவராக தேவன் காணப்பட்டு, அவரது நீதி, ஞானம், வல்லமை மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றை விளக்குகிறது.

இப்பொழுது எந்த முதலீடும் தேவையில்லை. ஆனால் நாங்கள் பங்கு மார்க்கெட்டை வைத்திருப்போம், சில தொழிலாளிகள் தொழிலில் ஆர்வங்கொண்டு தொழிலில் இணைய அனுமதித்து வெளியேற அனுமதிப்போம் என்று சில பெரும் தொழில் ஸ்தாபனங்கள் கூறலாம். அது போல தேவன் அவரில்லாமல் அநேகரைப் பெற்று, மூலதனத்தை பயன்படுத்துகிறார். ஆகையால் தேவன் திட்டத்தை இதே போல ஏற்பாடு செய்தார்.

தேவனுடைய திட்டத்தில் லோகோஸ், மனிதரின் இரட்சகராகும் முதல் சந்தர்ப்பத்தை பெறவேண்டியராகவும் பூமிக்குரிய அனைத்தையும் பூரண நிலைமைக்கு கொண்டுவருபவராகவும் இருந்தார். ஆகையால் மனுக்குலத்தை மீட்க ஒரு மரணம் தேவை என்கிற திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தார். தேவன் வேறொரு மாறுபாடான தண்டனையை கொடுத்திருக்கலாம். அவர் பத்தாண்டு கால கிருபையற்ற நிலைமையை அல்லது வேறு எதுவோ இல்லையென்று முதல் கீழ்ப்படியாமைக்கு தண்டனையாக கொடுத்திருக்கலாம். ஆனால் அவர் அப்படிச் செய்யவில்லை. அவர் மரணத்தை தண்டனையாகக் கொடுத்தார். பிறகு அவர் மாபெரும் வார்த்தையானவரிடம் (லோகோஸிடம்) ஆதாமுக்கும் அவரது சந்ததிக்கும் மீட்கும் விலைக்கிரயமாக தமது திட்டத்தை நிறைவேற்றும்படி அவரிடம் வைத்தார். அதில் அவர் தனது ஜீவனை கொடுக்க வேண்டும், அவர் இன்னும் அதிகமான கனங்களை பெறுவார் என்பதாகும்.

ஆகையால் லோகோஸ் பிதாவானவரிடம் தமக்கிருந்த மகிமையை விட்டு, மனிதனாகி மரிக்கவும், சிலுவை மரணத்தை பெறவும் தன்னை தாழ்த்தினார்.ஆ கையால் தேவன் அவரை எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உயர்த்தியிருக்கிறார்." இந்த விதமாக நமது கர்த்தராகிய இயேசு தேவனுக்கு சக ஊழியராக ஆகும்படி அனுமதிக்கப்பட்டார். அவர் உண்மையுள்ளவராகவும் ஆவியில் வைராக்கியமும் ஆவியில் அனலும் உடையவராகவும் இருக்க வேண்டியிருந்தது. "உம்முடைய வீட்டைக்குறித்து உண்டான பக்திவைராக்கியம் என்னை பட்சித்தது." அவர் சுயபலி கொடுக்க வேண்டியவராகவும் சுயத்தை நாடாதவராகவும் இருக்க வேண்டியிருந்தது.

இந்த காரியங்களின் சித்திரங்கள் முன்பே, அவர் உலகிற்கு வரும் முன்பே கொடுக்கப்பட்டன. மோசே வனாந்தரத்தில் சர்ப்பத்தை உயர்த்தியது போல, மனுஷகுமாரனும் உயர்த்தப்பட வேண்டியிருந்தது. நமது கர்த்தர் அவரது பூமிக்குரிய ஜீவியத்தில் கசப்பான அனுபவங்களை நிறைவேற்ற பெரிய அளவில் ஆவியின் அனல் அவருக்குத் தேவைப்பட்டது. அவருக்கு பெரிய அளவில் பிதாவினிடத்தில் விசுவாசமும் பெரிய அளவிலான பிதாவினிடத்தில் பக்தியும் தேவைப்பட்டது. இந்த சிரமங்களை அவர் ஜெயங்கொண்டது, அவர் விசுவாசமும் அனலும் கொண்டிருந்தார் என்பதை காட்டுகிறது.

யார் நிலைநிற்கக்கூடும்?

ஆனால் நமது பரம பிதாவின் திட்டம் இதைக்காட்டிலும் பரந்து இருந்தது. இயேசுவுடன் கூட கூட்டாளிகளும் இருக்க வேண்டும் என்று தேவன் திட்டமிட்டார். நமது கர்த்தராகிய இயேசுவை பெரிய மேய்ப்பராக முன்னறிந்த தேவன் அவருடன் நம்மையும் முன்னறிந்தார் என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார். தற்காலத்தில் அவரது பாடுகளில் பங்குபெற்றால்,வரக்கூடிய மகிமையிலும் நாம் பங்கு பெறுவோம். இது உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே தேவனுடைய திட்டத்தில் முன்னேற்பாடாக இருந்தது.

திட்டத்தின் இந்த அம்சம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தது. தேவனில் முன்னரே ஒரு இரட்சகராக விசுவாசம் வைத்திருந்தவர்கள் மற்றும் முன்னரே கர்த்தருக்கு தங்களது இதயங்களை அர்ப்பணித்தவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்களின் சார்பாக, இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக இயேசு பரலோகத்திற்கு ஏறி, தமது பலியின் புண்ணியத்தை பிரயோகிக்கும் வரை, அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். பெந்தேகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி கொடுக்கப்பட்டது. உடனே அவர்கள் கர்த்தருக்கு ஊழியத்தை தேவனுடைய திட்டத்தில் அவசியமாக்கப்பட்டிருந்த ஊழியத்தை ஆரம்பிக்கும்படி சலுகை பெற்றார்கள். இந்த ஊழியம் இல்லாமல் அவர் செய்திருக்க முடியும், ஆனால் அவர் செய்யவில்லை. இதே ஊழியத்தை, பெறும்படி அவர் ஏற்பாடு செய்தார். உலகத்தில் சாட்சி கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றும் அவருடைய நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தை கூட்டிச் சேர்க்க வேண்டும் என்றும், சாட்சி கொடுப்பவர்கள், அவர்களுக்கு வரக்கூடிய சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சைகளில் தங்களது உண்மைத் தன்மையை காண்பிக்க வேண்டும் என்றும் தேவன் நோக்கங்கொண்டார்.

பிதாவானவர், தம்மை ஆவியோடும் உண்மையோடும் தொழுது கொள்ளுகிறவர்களை தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். ஆகையால் சத்துரு, மாம்சம் மற்றும் உலகம் ஆகியவற்றின் எதிர்ப்பினால் வழியை குறுகலாக்க அனுமதிக்கிறார். அதன் மூலம் ஆவியில் அனலுள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் சோதனைகளில் நிற்க முடியாது. மற்றவர்கள் இந்த சோதனையில் நுழைய முடியாது அல்லது வழியிலேயே விழுந்து விடுவார்கள். அது மிகவும் கடினமானது என்று கூறுவார்கள். நீங்கள் தேவனுடைய ஊழியராக இருந்தால், எல்லா விதமான தீமைகளும் உன்னை சுற்றியிருக்கிறது என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். நீங்கள் மாய்மாலக்காரர் என்று அவர்கள் கூறுவார்கள். சத்துருவானவன் இதை செய்யும்படி தூண்டவில்லை, ஆனால் அனுமதிக்கிறார். அவர் தமக்கு வல்லமை குறைவாக இருக்கிறது என்பதாலோ அல்லது அதை நிறுத்த முடியவில்லை என்பதாலோ அல்ல, ஆனால் இயேசுவின் சீஷர்களாக இருக்கப்போகிறவர்கள் அனைவரையும் சோதிக்கிறார். ஆவியில் அனல் உள்ளவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட கூட்டத்தில் இருக்க அவர் விரும்பவில்லை. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட ஊழியங்களும் சோதனைகளும் இருக்கின்றன.

எதிர்ப்புக்கான காரணம்

கர்த்தரை கனப்படுத்தி சேவிக்கிறவர்களுக்கு வாழ்க்கையில் பெரிய வேலை சகோதரர்களுக்கும் சத்தியத்துக்கும் ஊழியம் செய்வதாகும். சத்தியத்தை குறிக்கிற எதையும், நீதியானவைகள் நியாயமானவைகள், உண்மையானவைகள் அனைத்தையும் இந்த சிலுவை வீரர்கள் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். அப்படிப்பட்டவை –களுக்கு அவர்களது அங்கீகாரத்தை கொடுத்து, மற்றவைகளுக்கு தங்களது மறுப்பை தெரிவிப்பார்கள். இதுதான் மாம்சம், உலகம் மற்றும் சத்துருவானவரின் எதிர்ப்புக்கு காரணமாயிருக்கிறது.

ஆகையால் கிறிஸ்தவர்கள் உலகத்திற்கு மரித்தவர்களாகவும் தேவனிடத்தில் ஜீவனுள்ளவர்களாகவும் ஆகிறார்கள். இப்படியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, கிறிஸ்துவின் அங்கமாக எண்ணப்பட்டவர்கள் அனைவரும் கர்த்தருக்கும் சகோதரர்களுக்கும் சத்தியத்துக்கும் ஊழியம் பண்ணக்கூடிய தங்களது விசேஷித்த வேலையை பெற்றிருக்கிறார்கள். தனது திறமைக்கும் சந்தர்ப்பங்களுக்கும் தக்கதாக இந்த வேலையில் அவர்கள் ஈடுபட வேண்டும். இதுவே, கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்வதே, அவனது சிந்தையாக அல்லது மனநிலையாக இருக்க வேண்டும். அவன் ஆவியில் அனலுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். அலட்சியமாகவோ, வெது வெதுப்பாகவோ இருக்கக்கூடாது. கர்த்தராகிய இயேசு ஆவியில் அனலுள்ளவராக இருந்தது போல் நாமும் இருக்க வேண்டும். தேவனுக்கும் அவரது ஏற்பாடுகளுக்கான அவரது ஆவியின் அனல் அவரது ஜீவனை பட்சித்தது. தேவனுக்கு ஊழியம் பண்ணுகிறவர்களுக்கும் ஆண்டவரின் அடிச்சுவட்டில் நடக்கிறவர்களுக்கும் இப்படி இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு வாழ்க்கையில்இதுவே பிரதானமான வேலையாக இருக்க வேண்டும்.

நேரத்தை மீட்பது எப்படி

நமது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு வேலையில் ஈடுபடுவது நமக்கு அவசியமாக இருக்கிறது. நமது விசுவாசத்தை நிரூபிப்பதற்கு தேவன் இவ்விதமாக ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்.மேலும் மற்ற ஜனங்கள் இதே வேலைகளில் ஈடுபட்டு தங்களது

வாழ்க்கையின் இன்பங்களுக்காக உழைக்கும் பொழுது, இவர்களோடு ஓரளவுக்கு போட்டியிட பலவந்தப்படுத்தப்படுகிறோம். உன்னதமான ஒரு வேலை நமக்கு இருப்பதால் அதை பார்க்கும்படி லௌகீக சம்பந்தமான வேலைகளை முடிந்தவரை நாம் குறைத்துக் கொண்டு கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு அதிக நேரத்தை பெற வேண்டும். பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கான நமது ஆசைகள் பூமிக்குரிய பொக்கிஷங்களை சேர்த்து வைக்கவே நம்மை வழிநடத்தும். ஆனால் சுவிசேஷத்தால் நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற நம்பிக்கை பரலோகத்தில் பொக்கிஷத்தை சேர்த்து வைக்க நம்மை வழிநடத்தும். அங்கே "பூச்சி முதலானவை அங்கே கெடுப்பதில்லை."

ஆகையால் இந்த வகுப்பார் முடிந்தவரை குறைந்த அளவே சுக வாழ்வை பெறுவார்கள். ஏனெனில் அவர்களது பலத்தையும் நேரத்தையும் தேவனுடைய ஊழியத்திற்கு கொடுக்க வேண்டும். இதை அதிக அளவில் இதைச் செய்தால் தேவனுடைய பிரியமுள்ள குமாரனுடைய சாயலுக்கு ஒப்பாவார்கள். ஒருவன் மரவேலையில் ஈடுபட்டால் – நமது கர்த்தர் கூட இளவயதில் இந்த வேலையில் தான் ஈடுபட்டிருந்தார் – கர்த்தருடைய ஊழியத்திற்கு நான் அதிக நேரம் ஒதுக்கவும் பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கு குறைந்த நேரம் ஒதுக்கவும் நான் எப்படி பூமிக்குரிய வேலைகளை குறைப்பேன் என்று கேட்பார். பூமிக்குரிய சுகபோகங்களை குறைப்பதே அவரது முயற்சியாக இருக்கும். பிற்கால வாழ்க்கையின் மகிமையை ஒப்பிடும் போது இந்த பூமிக்குரிய காரியங்களை நஷ்டமாகவும் குப்பையுமாக அவர் எண்ணுவார்.

நாம் எந்த அளவுக்கு சத்தியத்தை உள் வாங்கிக் கொண்டோமோ அதற்கேற்றாற்போல் ஆவியில் நாம் அனலுள்ளவர்களாயிருப்போம், பலி கொடுக்க முயற்சி செய்வோம். நமது நேரத்தையும் திறமையையும் சக்தியையும் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணம் பண்ண முயற்சிப்போம். பூமிக்குரிய காரியங்களில் நாம் அதிகமாக பங்கெடுத்து நமது மதிப்புமிக்க நேரத்தை வீணாக்க தேவன் விரும்புவார் என்று நாம் நினைக்கூடாது. உதாரணத்திற்கு, இந்த வீட்டை நான் கர்த்தருக்கென்று வைப்பேன் என்று நாம் கூறலாம். இந்த வீட்டைப்பற்றிய பல்வேறு காரியங்களுக்கு நமது நேரத்தையும் கவனத்தையும் அதிகமாக கொடுக்கலாம். நாம் ஆபரணங்கள் மற்றும் தட்டுமுட்டு சாமான்களை வாங்கி அவைகளை கவனிப்பதற்கு அதற்கு அதிக நேரம் ஒதுக்குவதற்கு நம்மை கர்த்தர் அழைக்கவில்லை. வீட்டு வேலைகளுக்கோஅல்லது பூமிக்குரிய காரியங்களுக்கோ அதிக நேரம் ஒதுக்குகிறவர்கள் கர்த்தருடைய ஊழியத்தின் சலுகையை உணரவில்லை என்பதை காண்பிக்கிறார்கள். நாம் நம்மைச் சுற்றி பார்க்கும் போது, சகல மனிதருக்கும், விசுவாச வீட்டாருக்கும் அதிக தேவை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். "அவர்களுக்கு என்ன தேவையிருக்கிறது?" அவர்களுக்கு சத்தியம் தேவைப்படுகிறது. சத்தியமா, பிறகு இப்பொழுது உலகத்திலும் செல்ல வேண்டுமா? ஆம், காதுள்ளவர்கள் அனைவருக்கும் செல்ல வேண்டும். சிந்தையானது சரியானபடி தரித்திருப்பதில் திருப்தியும் ஆசீர்வாதமும் இருக்கும். இன்னும் நாம் சகல ஆடம்பரமும் இல்லாமல் இந்த சத்தியத்தை பெறுகிறோம். நாம் ஜீவனை இழந்து பாடுபடுவதைக் காட்டிலும் மற்றெல்லாவற்றையும் இழந்து பாடுபடலாம்.

நம்மிடமிருந்து அனைத்தும் எடுக்கப்பட்டாலும் இந்த உலகத்தில் ஒரு பைசா கூட இல்லாமல் இருந்தாலும், நாம் சத்தியத்தை பெற்றிருந்தால் நாம் தேவனிடத்தில் செல்வந்தராக இருப்போம். இந்த புத்திக்கூர்மையும் அறிவும் நம் அனைவருக்கும் தேவைப்படுகிறது. நாம் இதை உணரும் போது, நம்மை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிப்பதில் எப்படி நாம் அலட்சியமாக இருக்க முடியும்! ஆகையால் விசுவாசித்து தேவனுடைய பிள்ளைகளாக ஆகிறவர்கள் அனைவரும் அவருடைய மாபெரும் வேலையில் ஒரு பங்கை பெறும்படியாக இந்த காரியத்தை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். நாம் இந்த காரியங்களையெல்லாம் நாம் அறிந்திருப்பதால் அவைகள் நமது விசுவாசத்திற்கும் நமது அன்பிற்கும் ஒரு சோதனையாக ஆகின்றன. கர்த்தர் நம்மிடத்தில் இந்த குணலட்சணத்தை கண்டோ அல்லது காணாமலோ, திரைக்கப்பாலுள்ள கனத்துக்குரிய வேலையில் பங்களிப்பதா அல்லது வேண்டாமா என்பதை தீர்மானிப்பார்.